

Η καταστροφή του Όφεως

*«Εθεώρουν τον Σατανάν ως αστραπήν εκ του ουρανού
πεσόντα..»*

— Λουκάς 10:18 —

ΚΑΠΟΤΕ ΓΝΩΣΤΟΣ κι ως Εωσφόρος, αυτό το όμορφο πνεύμα έπεσε από την υψηλή δόξα, το προνόμιο και τη θέση του στην παρούσα ιδιότητά του ως κύριος αντίπαλος του Επουράνιου Πατέρα. Αρχικά δημιουργημένος αναμάρτητος και τέλειος, αυτός ο πρώην γιος του Θεού βρίσκεται σε ανοιχτή, προκλητική εξέγερση ενάντια στον Παντοδύναμο και εμπλέκεται μοχθηρά στην υποκίνηση της ανομίας και της κακίας σε όλη τη γήινη και πνευματική σφαίρα για πάνω από έξι χιλιάδες χρόνια.

ΤΕΛΕΙΩΣΕ Η ΤΕΛΕΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΕΩΣΦΟΡΟΥ

Είναι μάλλον συγκλονιστικό να συνειδητοποιήσουμε ότι αυτό το υψηλό πνευματικό ον θα παραιτηθεί από το προνόμιο του να καταλαμβάνει μια τέτοια εξέχουσα θέση λόγω υπερηφάνειας. Ο Ησαΐας έγραψε: «12 πως έπεσες εκ του ουρανού, Εωσφόρε, υιέ της αυγής· συνετρίφθης κατά γης, συ ο καταπατών τα έθνη. 13 Συ δε έλεγες εν τη καρδιά σου, Θέλω αναβή εις τον ουρανόν, θέλω υψώσει τον θρόνον μου υπεράνω των άστρων του Θεού· και θέλω καθήσει επί το όρος της

συνάξεως, προς τα μέρη του βορρά· 14 θέλω αναβή επί τα ύψη των νεφελών· θέλω είσθαι όμοιος του Υψίστου.» —Ησα. 14:12-14

Στα εναρκτήρια εδάφια της Βίβλου, σημειώνουμε τον ακόλουθο διάλογο μεταξύ του Σατανά μέσω του φιδιού με τη μητέρα Εύα. «1 Ο δε όφης ήτο το φρονιμώτερον πάντων των ζώων του αγρού, τα οποία έκαμε Κύριος ο Θεός· και είπεν ο όφης προς την γυναίκα, Τω όντι είπεν ο Θεός, Μη φάγητε από παντός δένδρου του παραδείσου; 2 Και είπεν η γυνή προς τον όφιν, Από του καρπού των δένδρων του παραδείσου δυνάμεθα να φάγωμεν· 3 από δε του καρπού του δένδρου, το οποίον είναι εν μέσω του παραδείσου, είπεν ο Θεός, Μη φάγητε απ' αυτού, μηδέ εγγίσητε αυτόν, διά να μη αποθάνητε. 4 Και είπεν ο όφης προς την γυναίκα, Δεν θέλετε βεβαίως αποθάνει 5 αλλ' εξεύρει ο Θεός, ότι καθ' ην ημέραν φάγητε απ' αυτού, θέλουσιν ανοιχθή οι οφθαλμοί σας, και θέλετε είσθαι ως θεοί, γνωρίζοντες το καλόν και το κακόν.» —Γέν. 3:1-5

Ο Σατανάς, ο Κατήγορος, το φίδι, ο Διάβολος ή ο Κακός, είναι πανούργος. Χρησιμοποιεί την εξαπάτηση, την απάτη, και προσπαθεί να συντρίψει και να ξεγελάσει εκείνους που έχουν μια σχέση διαθήκης με τον Θεό, όπως ο Αδάμ και η Εύα ήταν πριν από την πτώση τους. Αυτό επιβεβαιώνεται περαιτέρω από τον Παύλο. «Φοβούμαι όμως μήπως, καθώς ο όφης εξηπάτησε την Εύαν διά της πανουργίας αυτού, διαφθορή ούτως ο νούς σας, εκπεσών από της απλότητος της εις τον Χριστόν.» (Β' Κορ. 11:3) Το να ακούει κανείς τη σοφιστεία του θα τον οδηγήσει μετά στο θάνατο και έχουμε την εξουσία του Ιησού να το διαβεβαιώσουμε αυτό. Μιλώντας στους γραμματείς και στους Φαρισαίους, είπε: «Σεις είσθε εκ πατρός του διαβόλου και τας επιθυμίας του πατρός σας θέλετε να πράττητε. Εκείνος ήτο απ' αρχής ανθρωποκτόνος και δεν

μένει εν τη αληθεία, διότι αλήθεια δεν υπάρχει εν αυτώ· όταν λαλή το ψεύδος, εκ των ιδίων λαλεί, διότι είναι ψεύστης και ο πατήρ αυτού του ψεύδους.» —Ιωάννης 8:44

Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ENANTION ΤΟΥ ΙΩΒ

Ο εξαιρετικός χαρακτήρας του Ιώβ εξιστορείται στην Καινή Διαθήκη μεταξύ άλλων σημείων της Αγίας Γραφής. «Λάβετε, αδελφοί μου, παράδειγμα της κακοπαθείας και της μακροθυμίας τους προφήτας, οίτινες ελάλησαν εν τω ονόματι του Κυρίου. Ιδού, μακαρίζομεν τους υπομένοντας· ηκούσατε την υπομονήν του Ιώβ και είδετε το τέλος του Κυρίου, ότι είναι πολυεύσπλαγχνος ο Κύριος και οικτίρμων.». (Ιακώβου 5:10,11) Επιπλέον, σημειώνουμε τον ακόλουθο διάλογο σχετικά με τον αφοσιωμένο Ιώβ μεταξύ του Σατανά και του Θεού.

«6 Ημέραν δε τινά ήλθον οι υιοί του Θεού διά να παρασταθώσιν ενώπιον του Κυρίου, και μεταξύ αυτών ήλθε και ο Σατανάς. 7 Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Πόθεν έρχεσαι; Και ο Σατανάς απεκρίθη προς τον Κύριον και είπε, Περιελθών την γην και εμπεριπατήσας εν αυτή άρειμι. 8 Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Έβαλες τον νούν σου επί τον δούλον μου Ιώβ, ότι δεν υπάρχει όμοιος αυτού εν τη γη, άνθρωπος άμεμπτος και ευθύς, φοβούμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού; 9 Και απεκρίθη ο Σατανάς προς τον Κύριον και είπε, Μήπως δωρεάν φοβείται ο Ιώβ τον Θεόν; 10 δεν περιέφραξας κυκλόθεν αυτόν και την οικίαν αυτού και πάντα όσα έχει; τα έργα των χειρών αυτού ευλόγησας, και τα κτήνη αυτού επληθύνθησαν επί της γής· 11 πλην τώρα έκτεινον την χείρα σου και έγγισον πάντα όσα έχει, διά να ίδης εάν δεν σε βλασφημήση κατά πρόσωπον. 12 Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Ιδού, εις την χείρα σου πάντα όσα έχει· μόνον επ' αυτόν μη επιβάλης την

χείρα σου. Και εξήλθεν ο Σατανάς απ' έμπροσθεν του Κυρίου.» —Ιώβ 1:6-12

Η «Βίβλος Με Έμφαση Σύμφωνα με τον Rotherham» αντικαθιστά τη λέξη «κατήγορος» στα προαναφερθέντα εδάφια όπου αποδίδεται ως Σατανάς. Ένα πολύ προεξέχον χαρακτηριστικό ενός κατήγορου είναι αρέσκεται στο να βρίσκει των άλλων τα λάθη. Στο παραπάνω κείμενο, ο Αντίπαλος φαίνεται να υπονοεί ότι ο Ιώβ άκουγε μόνο τον Δημιουργό επειδή ήταν προστατευμένος από όλα τα προβλήματα της ζωής. Ωστόσο, ο ακόλουθος εξαιρετικός έπαινος σχετικά με αυτό το ευσεβές άτομο βρίσκεται αλλού στη Βίβλο. «Και εάν οι τρεις ούτοι άνδρες, Νώε, Δανιήλ και Ιώβ, ήσαν εν μέσω αυτής [της γης δηλαδή που ήμαρτεν], μόνοι ούτοι ήθελον σώσει τας ψυχάς αυτών διά την δικαιοσύνην αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός.» (Ιεζ. 14:14) Το όνομα του Ιώβ συμπεριλήφθηκε μαζί με τους δίκαιους Νώε και Δανιήλ, επομένως μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι, αντίθετα με τους υπαινιγμούς του Σατανά, ο προφήτης απλώς δεν ησυχολείτο με τα του Θεού μόνο στα λόγια, αλλά ήταν ένας αφοσιωμένος υπηρέτης του Επουράνιου Πατέρα.

Η ΑΒΡΑΑΜΙΚΗ ΥΠΟΣΧΕΣΗ

Ας θυμηθούμε αυτά τα λόγια που ειπώθηκαν στο φίδι μετά την αμαρτία των πρώτων μας γονιών. «Και έχθραν θέλω στήσει αναμέσον σου και της γυναίκός, και αναμέσον του σπέρματός σου και του σπέρματος αυτής· αυτό θέλει σου συντρίψει την κεφαλήν, και συ θέλεις κεντήσει την πτέρναν αυτού.» (Γεν. 3:15) Ο Σατανάς πιθανότατα δεν γνώριζε πλήρως τη σημασία αυτού του εδαφίου όταν ειπώθηκε. Ωστόσο, μετά τις αποτυχημένες προσπάθειές του να δημιουργήσει μια ζωντανή φυλή ευφυνών όντων που θα του έδιναν φόρον τιμής, με την

καταστροφή των Νεφελίμ στον Κατακλυσμό, μπορεί να σκέφτηκε περαιτέρω το νόημα αυτού που είχε κατά νουν ο Θεός σε αυτά τα λόγια που είπε στη συνέχεια στον Άβραμ: «1 Ο δε Κύριος είπε προς τον Άβραμ, Έξελθε εκ της γης σου, και εκ της συγγενείας σου, και εκ του οίκου του πατρός σου, εις την γην την οποίαν θέλω σοι δείξει· 2 και θέλω σε κάμει εις έθνος μέγα· και θέλω σε ευλογήσει, και θέλω μεγαλύνει το όνομά σου· και θέλεις είσθαι εις ευλογίαν· 3 και θέλω ευλογήσει τους ευλογούντάς σε, και τους καταρωμένους σε θέλω καταρασθή· και θέλουσιν ευλογηθή εν σοι πάσαι αι φυλαί της γης.» —Γέν. 12: 1-3

Κάτω από τη φώτιση του Αγίου Πνεύματος, οι αφιερωμένοι Χριστιανοί έφθασαν για να εκτιμούν αυτά τα επεξηγηματικά λόγια του Αποστόλου Παύλου: «16 Προς δε τον Αβραάμ ελαλήθησαν αι επαγγελίαι και προς το σπέρμα αυτού· δεν λέγει, Και προς τα σπέρματα, ως περί πολλών, αλλ' ως περί ενός, Και προς το Σπέρμα σου, όστις είναι ο Χριστός...²⁷ επειδή όσοι εβαπτίσθητε εις Χριστόν, Χριστόν ενεδύθητε. ²⁸ Δεν είναι πλέον Ιουδαίος ουδέ Έλλην, δεν είναι δούλος ουδέ ελεύθερος, δεν είναι άρσεν και θήλυ· διότι πάντες σεις είσθε εις εν Χριστώ Ιησού· ²⁹ εάν δε ήσθε του Χριστού, άρα είσθε σπέρμα του Αβραάμ και κατά την επαγγελίαν κληρονόμοι.» (Γαλ. 3:16,27-29) Οι σοβαροί πιστοί που είναι πλήρως εστιασμένοι σε αυτό που υπονοούν αυτά τα εδάφια είναι ειδικοί στόχοι του Κακού, αφού παρατηρεί τη ζωή τους να μεταμορφώνεται μετά από πνευματική γέννηση.

«Ο ΑΝΤΙΔΙΚΟΣ ΣΑΣ»

Εδώ είναι μια άλλη Γραφή που πρέπει να προσέξουν οι μαθητές του Χριστού: «Εγκρατεύθητε, αγρυπνήσατε· διότι ο αντίδικός σας διάβολος ως λέων ωρυόμενος περιέρχεται ζητών τίνα να καταπίη· εις τον οποίον αντιστάθητε μένοντες στερεοί εις την πίστιν,

εξεύροντες ότι τα αυτά παθήματα γίνονται εις τους αδελφούς σας τους εν τω κόσμω.» (Α' Πέτ. 5:8,9) Εδώ ο Πέτρος προσδιορίζει τον Σατανά ως «αντίπαλό σου». Αυτό δεν αναφέρεται στον κόσμο γενικά και τεκμηριώνεται από ένα άλλο εδάφιο που εν μέρει λέει, «Εάν δε και ήναι το ευαγγέλιον ημών κεκαλυμμένον, εις τους απολλυμένους είναι κεκαλυμμένον, των οποίων απίστων όντων ο Θεός του κόσμου τούτου ετύφλωσε τον νούν, διά να μη επιλάβη εις αυτούς ο φωτισμός του ευαγγελίου της δόξης του Χριστού, όστις είναι εικών του Θεού.» —Β' Κορ. 4:4

Επί του παρόντος, ο Αντίπαλος (ή Αντίδικος) κατέχει όλους όσους δεν αγιάζονται. Επομένως, ο κόσμος γενικά είναι τυφλός απέναντι στη μεγάλη ελπίδα που συμμετέχουμε, όχι μόνο για τον εαυτό μας αλλά για «όλες τις οικογένειες (ή φυλές) της γης». Κατά τη διάρκεια της εποχής της Παλαιάς Διαθήκης, ο Σατανάς μπορεί να υποψιάστηκε ότι το Σπέρμα που προοριζόταν να συνθλίψει το κεφάλι του θα ερχόταν πιθανώς μέσω του γιου του Αβραάμ Ισαάκ, μετά μέσω του Ιακώβ ή των απογόνων του, του έθνους του Ισραήλ, αφού διαβάζουμε: «Και είπεν ο Θεός προς τον Αβραάμ, Ας μη φανή σκληρόν εις τους οφθαλμούς σου περί του παιδίου και περί της δούλης σου· κατά πάντα όσα είπη προς σε η Σάρρα, άκουε τους λόγους αυτής· διότι εν τω Ισαάκ θέλει κληθή εις σε σπέρμα.» —Γέν. 21:12

Έχοντας αυτό κατά νου, ο Σατανάς προσπάθησε να σκοτώσει αυτόν το Σπέρμα μέσω της πείνας όταν ξέσπασε λιμός και το μόνο μέρος όπου μπορούσε να ληφθεί τροφή ήταν η Αίγυπτος. (Γέν. 41:29-31) Ωστόσο, ο Ιωσήφ αναδείχθηκε προνοητικά, καθώς ήταν δεύτερος στην εξουσία μετά τον Φαραώ. Ήταν το όργανο που χρησιμοποίησε ο Θεός για να σώσει την οικογένεια του Ιακώβ από την πείνα, όπως μαρτυρεί η ακόλουθη

ανταλλαγή μεταξύ του Ιωσήφ και των αδερφών του: «15 Και ιδόντες οι αδελφοί του Ιωσήφ ότι απέθανεν ο πατήρ αυτών, είπον, Ίσως ο Ιωσήφ θέλει μνησικακήσει εις ημάς και θέλει μας ανταποδώσει αυστηρώς πάντα τα κακά όσα επράξαμεν εις αυτόν.» Ο δε Ιωσήφ αντήντησεν και είπεν, «20 σεις μεν εβουλεύθητε κακόν εναντίον μου· ο δε Θεός εβουλεύθη να μεταστρέψη τούτο εις καλόν, διά να γείνη καθώς την σήμερον, ώστε να σώση την ζωήν πολλού λαού.» —Γέν. 50:15,20

ΑΛΛΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ

Λίγο αργότερα, τα παιδιά του Ισραήλ αποδείχθηκαν εξαιρετικά καρποφόρα. Ο Φαραώ στον θρόνο εκείνη την εποχή, «που δεν γνώριζε τον Ιωσήφ», αποφάσισε ότι κάθε Εβραίός που γεννιόταν έπρεπε να πνιγεί. (Εξοδος 1:8-22) Η θεϊκή παρέμβαση επέτρεψε στο βρέφος Μωυσή να ξεφύγει από αυτή τη μοίρα και τελικά, ήταν το όργανο του Θεού για να ελευθερώσει το έθνος από τη δουλεία. Αν και μια σειρά από εννέα τιμωρίες επιβλήθηκαν στους Αιγυπτίους, χρειάστηκε η δέκατη πληγή, ο θάνατος του πρωτότοκου, προτού ο Φαραώ ακούσει τον Θεό και συναινέσει στο να δώσει άδεια στους Ισραηλίτες να φύγουν από τη γη. Ωστόσο, ακόμη και αφού το έκανε αυτό, άλλαξε γνώμη και έστειλε τον στρατό του σε καταδίωξη. —Έξοδος. 12:33-42· 14:5-9

Αυτή είναι η εικόνα που βάλαμε μπροστά μας στο 14ο κεφάλαιο της Εξόδου. Το Ισραήλ αναχωρούσε από την Αίγυπτο, περίπου δυόμισι εκατομμύρια σε αριθμό, αλλά η Ερυθρά Θάλασσα εμπόδισε τη διαφυγή τους και ο στρατός του Φαραώ ήταν έτοιμος να τους προσπεράσει. «13 Και είπεν ο Μωϋσής προς τον λαόν, Μη φοβείσθε· σταθήτε και βλέπετε την σωτήριαν του Κυρίου, την οποίαν θέλει κάμει εις εσάς σήμερον· διότι τους Αιγυπτίους, τους οποίους είδετε σήμερον, δεν θέλετε

ιδεί αυτούς πλέον εις τον αιώνα· 14 ο Κύριος θέλει πολεμήσει διά σάς· σεις δε θέλετε μένει ήσυχοι. 15 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Τι βοάς προς εμέ; ειπέ προς τους υιούς Ισραήλ να κινήσωσι· 16 συ δε ύψωσον την ράβδον σου και έκτεινον την χείρα σου επί την θάλασσαν και σχίσον αυτήν, και ας διέλθωσιν οι υιοί Ισραήλ διά ξηράς εν μέσω της θαλάσσης.» —Έξοδος. 14:13-16

Η ΕΠΙΜΟΝΗ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ

Κατά τη διάρκεια της εποχής της Καινής Διαθήκης, ο Αντίπαλος συνέχισε να προσπαθεί να εντοπίσει το «Σπέρμα της γυναίκας» που ο Θεός είχε πει ότι θα τον καταστρέψει. Αναμφίβολα, γνώριζε την αναγγελία της γέννησης του Ιησού που έγινε από έναν άγγελο μαζί με τα ένδοξα νέα της παρουσίας του ως Σωτήρα του κόσμου. (Λουκάς 1:26,27· 2:8-15) Όταν η είδηση ότι σοφοί από την ανατολή ακολούθησαν ένα αστέρι που θα τους οδηγήσει στον τόπο όπου γεννήθηκε ο Ιησούς έφτασε στη βασιλική αυλή, ο βασιλιάς Ηρώδης προσποιήθηκε ότι ενδιαφέρεται να τον προσκυνήσει, ενώ σχεδίαζε κρυφά να τον σκοτώσουν. Φαίνεται ότι ο Σατανάς επηρέασε τον βασιλιά ότι θα ήταν προς το συμφέρον του να καταστραφεί όποιος θα μπορούσε να τον αντικαταστήσει. Ο Αντίπαλος ήταν απολύτως αμείλικτος στην προσπάθειά του να ματαιώσει τη δήλωση τη στιγμή της πτώσης του Αδάμ ότι το Σπέρμα της γυναίκας θα συνθλίψει το κεφάλι του όφεως.

Η περιγραφή λέει: «3 Ακούσας δε Ηρώδης ο βασιλεύς, εταράχθη και πάσα η Ιεροσόλυμα μετ' αυτού, 4 και συνάξας πάντας τους αρχιερείς και γραμματείς του λαού, ηρώτα να μάθη παρ' αυτών που ο Χριστός γεννάται. 5 Εκείνοι δε είπον προς αυτόν· Εν Βηθλεέμ της Ιουδαίας· διότι ούτως είναι γεγραμμένον διά του προφήτου· 6 Και

συ, Βηθλεέμ, γη Ιούδα, δεν είσαι ουδόλως ελαχίστη μεταξύ των ηγεμόνων του Ιούδα· διότι εκ σου θέλει εξέλθει ηγούμενος, όστις θέλει ποιμάνει τον λαόν μου τον Ισραήλ. 7 Τότε ο Ηρώδης καλέσας κρυφίως τους μάγους εξηκρίβωσε παρ' αυτών τον καιρόν του φαινομένου αστέρος, 8 και πέμψας αυτούς εις Βηθλεέμ, είπε· Πορευθέντες ακριβώς εξετάσατε περί του παιδίου, αφού δε εύρητε, απαγγείλατέ μοι, διά να έλθω και εγώ να προσκυνήσω αυτό.» —Ματθ. 2:3-8

Φεύγοντας από τον Ηρώδη, οι μάγοι είδαν ξανά το αστέρι και χάρηκαν, γιατί θα τους οδηγούσε στον τόπο «όπου ήταν το μικρό παιδί». Όταν έφτασαν στο σπίτι, είδαν τον Ιησού με τη μητέρα του Μαρία «και πεσόντες προσεκύνησαν αυτό, και ανοίξαντες τους θησαυρούς αυτών προσέφεραν εις αυτό δώρα, χρυσόν και λίβανον και σμύρναν.» (εδάφια 9-11) Αυτά τα δώρα έχουν επίσης ιδιαίτερη σημασία και μας υποδεικνύουν πώς πρέπει να παρουσιάσουμε την καρδιά μας σε αυτόν, τον Σωτήρα και Λυτρωτή μας. (Λουκάς 12:34) Αργότερα, ένας άγγελος είπε στον Ιωσήφ: «Εγερθείς παράλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού και φεύγε εις Αίγυπτον, και έσο εκεί εωσού είπω σοι· διότι μέλλει ο Ηρώδης να ζητήση το παιδίον, διά να απολέση αυτό.» (Ματθ. 2:13) Ο Ιωσήφ υπάκουσε ακολουθώντας την προειδοποίηση του αγγέλου και ξέφυγε από τη ζηλόφθονη δύναμη του Ηρώδη, αποτρέποντας έτσι τη ζημιά στον Ιησού, που ήταν σχέδιο του Σατανά.

Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΚΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ

Οι σελίδες της Αγίας Γραφής δεν δίνουν πολλές λεπτομέρειες για τον Ιησού μεταξύ της γέννησής του και του βαπτίσματος στο νερό. Ωστόσο, ως το μόνο τέλει δείγμα της ανθρωπότητας από την πτώση του Αδάμ, ο Κακός σίγουρα γνώριζε ότι ο Ιησούς πρέπει να είναι ο

εκλεκτός Σπόρος (Σπέρμα) επειδή ήταν χωριστός από όλους τους αμαρτωλούς. (Εβρ. 7:26) Μετά το βάπτισμά του στον Ιορδάνη και οδηγήθηκε υπό του Αγίου Πνεύματος για να αρχίσει τη διακονία του, ο Ιησούς πειράστηκε τρεις φορές από τον Αντίπαλο. Εδώ θα κάνουμε αναφορά μόνο στον τρίτο από αυτούς τους πειρασμούς, τους οποίους ο Δάσκαλος απέρριψε όλους παραθέτοντας λεκτικά τις εντολές του Θεού. «8 Πάλιν παραλαμβάνει αυτόν ο διάβολος εις όρος πολύ υψηλόν, και δεικνύει εις αυτόν πάντα τα βασίλεια του κόσμου και την δόξαν αυτών, 9 και λέγει προς αυτόν· Ταύτα πάντα θέλω σοι δώσει, εάν πεσών προσκυνήσης με. 10 Τότε ο Ιησούς λέγει προς αυτόν· Ὑπαγε, Σατανά· διότι είναι γεγραμμένον, Κύριον τον Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει και αυτόν μόνον θέλεις λατρεύσει. 11 Τότε αφίνει αυτόν ο διάβολος, και ιδού, άγγελοι προσήλθον και υπηρετούν αυτόν.» —Ματθ. 4:8-11

Αυτός ήταν ένας μεταφορικός πειρασμός, αφού κανένα βουνό στη γη δεν είναι αρκετά ψηλό για να δει «όλα τα βασίλεια του κόσμου». Ωστόσο, ο Σατανάς προσπάθησε να δείξει στον Ιησού έναν ευκολότερο τρόπο για να κληρονομήσει τη γήινη δύναμη και εξουσία. Ο Ιησούς απάντησε σταθερά: «Κύριον τον Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει και αυτόν μόνον θέλεις λατρεύσει.» Ο Ιησούς ήταν υπέρτατα πιστός στον Επουράνιο Πατέρα και στα τελικά του λόγια, «Φύγε από δω, Σατανά». Έτσι ο Πειράζων είδε ότι ήταν μάταιο να συνεχίσει. Ωστόσο, αργότερα, υπήρξαν και άλλες προσπάθειες του Σατανά να αποτρέψει τον Χριστό από την εκπλήρωση του δηλωθέντος σκοπού του κατά τη διάρκεια της επίγειας διακονίας του. Αυτό φάνηκε ιδιαίτερα μέσα από τις προσπάθειες των θρησκευτικών ηγετών που, μέσω του φθόνου λόγω της δημοτικότητάς του στον απλό λαό, προσπάθησαν να τον δυσφημήσουν και να τον

καταστρέψουν. (Ιωάννης 11:45-53) Τέλος, ο Σατανάς ίσως νόμιζε ότι είχε νικήσει όταν ο Ιησούς καταδικάστηκε σε θάνατο και σταυρώθηκε.

ΟΙ ΠΡΟΦΗΤΙΚΕΣ ΓΡΑΦΕΣ

Εκείνοι που κάρφωσαν τον Ιησού στο σταυρό δεν αρκέστηκαν στο να το κάνουν μόνο αυτό. Υπό την επήρεια του Σατανά, ήθελαν επίσης να τον ταπεινώσουν δημόσια. Πρώτα, οι Ρωμαίοι στρατιώτες έγδυσαν τον Ιησού από τα ρούχα του και έβαλαν κλήρον για να δουν ποιος θα τα αποκτήσει. Δεν κατάλαβαν ότι για άλλη μια φορά έκαναν αυτό που είχε προειπωθεί. «Διεμερίσθησαν τα ιμάτιά μου εις εαυτούς· και επί τον ιματισμόν μου έβαλον κλήρον.». (Ψαλμ. 22:18· Ιωάννης 19:23,24) Τότε οι αρχιερείς, μαζί με τους γραμματείς και τους πρεσβυτέρους, προχώρησαν να τον κοροϊδέσουν λεκτικά, λέγοντας: «Άλλους έσωσεν, ας σώση αυτόν, εάν ούτος ήναι ο Χριστός ο εκλεκτός του Θεού. Ενέπαιζον δε αυτόν και οι στρατιώται, πλησιάζοντες και προσφέροντες όξος εις αυτόν και λέγοντες· Εάν συ ήσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων, σώσον σεαυτόν. Ήτο δε και επιγραφή γεγραμμένη επάνωθεν αυτού με γράμματα Ελληνικά και Ρωμαϊκά και Εβραϊκά· Ούτος εστί ο Βασιλεύς των Ιουδαίων.» —Λουκάς 23:35-38· Matt. 27:41-43

Ο Ιησούς δεν πτοήθηκε από αυτή την ταπείνωση. Πράγματι ήξερε ότι αν ήταν το θέλημα του Πατέρα του, η πανίσχυρη δύναμή του θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για να σταματήσει η διαδικασία, αλλά επειδή είχε έρθει η ώρα του πόνου και του θανάτου του, ο Ιησούς ταπεινά και υπάκουα συμφώνησε με τις εμπειρίες που ήρθαν. «Εφέρθη ως αρνίον επί σφαγήν.» —Ησα. 53:7

Ο Ιησούς δεν είχε καμία πρόθεση να μην είναι πιστός στη διαθήκη της θυσίας του με τον Επουράνιο Πατέρα. Είχε συμφωνήσει να κάνει όλα όσα είχαν γραφτεί

για αυτόν στον «τόμο του βιβλίου». (Εβρ. 10:7) Ήξερε ότι έπρεπε να πεθάνει, ότι θα οδηγηθεί ως αρνί στη σφαγή. Έτσι, χωρίς δισταγμό, επιβεβαίωσε ξανά την προθυμία του να συνεχίσει μέχρι το τέλος, να είναι πιστός ακόμη και μέχρι θανάτου. Τι παράδειγμα αφοσίωσης είναι αυτό για εμάς!

«28 Μετά τούτο γινώσκων ο Ιησούς ότι πάντα ήδη ετελέσθησαν διά να πληρωθή η γραφή, λέγει· Διψώ. 29 Έκειτο δε εκεί αγγείον πλήρες όξους· και εκείνοι γεμίσαντες σπόγγον από όξους και περιθέσαντες εις ύσσωπον προσέφεραν εις το στόμα αυτού. 30 Ότε λοιπόν έλαβε το όξος ο Ιησούς, είπε, Τετέλεσται· και κλίνας την κεφαλήν παρέδωκε το πνεύμα.» (Ιωάννης 19:28-30) Σε εκείνο το σημείο, ο Σατανάς μπορεί να νόμιζε ότι το Σπέρμα της γυναίκας καταστράφηκε. Ωστόσο, την τρίτη ημέρα ο Ιησούς αναστήθηκε από τους νεκρούς, ένα θεϊκό ον που είχε όλη την εξουσία «στον ουρανό και στη γη», δεύτερο μόνο μετά τον ίδιο τον Θεό. (Ματθ. 28:18) Έτσι, το Σπέρμα, ο αναστημένος Ιησούς, δεν ήταν μόνο ζωντανός αλλά και πολύ εξυψωμένος, με την υπόσχεση που δόθηκε στη συνέχεια στους μαθητές του: «Εάν δε ήσθε του Χριστού, άρα είσθε σπέρμα του Αβραάμ και κατά την επαγγελίαν κληρονόμοι.» —Γαλ. 3:29

ΤΑ ΤΕΛΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

1. Η Εκκλησία αποτελεί μέρος της τάξεως του Σπέρματος που θα καταστρέψει τον Σατανά. (Αποκ. 20:10) «Ο Θεός της ειρήνης θα συντρίψει σύντομα τον Σατανά κάτω από τα πόδια σας». (Ρωμ. 16:20) Εάν ο Θεός είναι πραγματικά πρώτος στις καρδιές μας, πρέπει να κανονίσουμε τη ζωή μας έτσι ώστε να μπορούμε να επικοινωνούμε μαζί του και να λαμβάνουμε τη δύναμη που απαιτείται για να συμμετέχουμε σε αυτήν την υπόσχεση που θα φέρει το τέλος στο κακό.

2. Όλοι οι αληθινοί ακόλουθοι του Χριστού πρέπει να ζήσουν μια ζωή θυσίας για να είναι κάτι παραπάνω από νικητές. (Ρωμ. 12:1,2· 8:35-39) «Διότι παν το εν τω κόσμω, η επιθυμία της σαρκός και η επιθυμία των οφθαλμών και η αλαζονεία του βίου» πρέπει να υπερνικηθεί μέσω της επιρροής του Αγίου Πνεύματος και της υπακοής στον Ουράνιο Πατέρα με το να αγωνιζόμεθα να περπατώμεν όπως περπάτησε ο Διδάσκαλος. —Α' Ιωάννη 2:16

3. Η συχνή, εστιασμένη προσευχή είναι κρίσιμη. «Εάν ομολογώμεν τας αμαρτίας ημών, είναι πιστός και δίκαιος, ώστε να συγχωρήση εις ημάς τας αμαρτίας και καθάριση ημάς από πάσης αδικίας.» (Α' Ιωάννη 1:9) Όσοι εκλήθησαν να είναι μέρος της θεϊκής οικογένειας θα πρέπει να σέβονται τόσο τον Θεό ώστε να κάνουν τα πάντα για να τον ευχαριστήσουν και να τον τιμήσουν και να αγιάσουν το όνομά του.

4. Σε κανένα στάδιο της χριστιανικής τους σταδιοδρομίας οι άγιοι δεν πρέπει να αφιερώνουν χρόνο σκεπτόμενοι ή φανταζόμενοι πράγματα που θα μπορούσαν να τους κάνουν να αποκάμουν όταν πράττουν το καλό ή να γίνουν ανυπόμονοι με την παρούσα κατάστασή τους. (Γαλ. 6:9) Ούτε πρέπει να εμπλακούν στο να ξοδεύουν πολύτιμο αφιερωμένο χρόνο συζητώντας τρέχουσες υποθέσεις όσον αφορά το ποια πλευρά είναι σωστή ή λανθασμένη στις πολιτικές συζητήσεις που είναι τόσο διαδεδομένες μεταξύ εκείνων που δεν έχουν σχέση διαθήκης με τον Θεό. Η Αγία Γραφή είναι το απόλυτο εγχειρίδιο για το λαό του Κυρίου με σοφές συμβουλές που πρέπει να εφαρμόζεται συνεχώς στη ζωή όλων όσοι τρέχουν «προς τον σκοπόν διά το βραβείον της άνω κλήσεως του Θεού εν Χριστώ Ιησού.» —Φιλ. 3:13,14

5. Εκτός από την προσευχή, τον διαλογισμό, τη μελέτη και τη συναναστροφή με άλλους παρόμοιας

πολύτιμης πίστης, τα Νέα Πλάσματα θα πρέπει να ασκούν τη διαδικασία σκέψης τους με συνέπεια, σύμφωνα με την ακόλουθη προτροπή: «8 Το λοιπόν, αδελφοί, όσα είναι αληθή, όσα σεμνά, όσα δίκαια, όσα καθαρά, όσα προσφιλή, όσα εύφημα, αν υπάρξει τις αρετή και εάν τις έπαινος, ταύτα συλλογίζεσθε· 9 εκείνα τα οποία και εμάθετε και παρελάβετε και ηκούσατε και είδετε εν εμοί, ταύτα πράττετε και ο Θεός της ειρήνης θέλει είσθαι μεθ' υμών.» —Φιλ. 4:8,9

6. Ο Παύλος συνειδητοποίησε ότι οι αφιερωμένοι Χριστιανοί θα επωφελούνταν από τη νουθεσία που παρέχεται προς όφελος εκείνων που ζούσαν κατά τις ημέρες της Πρώιμης Εκκλησίας, αλλά τα μαθήματα από αυτά τα ίδια λόγια ισχύουν σήμερα στο τέλος της Εποχής του Ευαγγελίου. «35 Μη αποβάλητε λοιπόν την παρρησίαν σας, ήτις έχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. 36 Διότι έχετε χρείαν υπομονής, διά να κάμητε το θέλημα του Θεού και να λάβητε την επαγγελίαν.» —Εβρ. 10:35,36

Είθε κανείς υπό την επιρροή του Αγίου Πνεύματος να μην λιποθυμήσει εξαιτίας της παρούσας κακίας σε αυτόν τον κόσμο και της φαινομενικής καθυστέρησης στην εκπλήρωση των ευλογιών της βασιλείας. Έχουμε έναν πιστό Θεό, του οποίου οι υποσχέσεις θα πραγματοποιηθούν όλες με τον δικό του χρόνο και τρόπο. Ο Κακός, «ο όφιος ο αρχαίος», ο Σατανάς, σίγουρα θα καταστραφεί από το Σπέρμα της υπόσχεσης! —Αποκ. 20:1-3,10
